Věc C-695/20

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce

Datum doručení:

22. prosince 2020

Předkládající soud:

First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Spojené království)

Datum předkládacího rozhodnutí:

15. prosince 2020

Navrhovatel:

Fenix International Limited

Odpůrce:

Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

FIRST-TIER TRIBUNAL (SOUD PRVNÍHO STUPNĚ) **Spisová značka:** [*omissis*]

TAX CHAMBER (DAŇOVÝ SENÁT)

MEZI

FENIX INTERNATIONAL LIMITED

Navrhovatel

-a-

THE COMMISSIONERS FOR

HER MAJESTY'S REVENUE AND CUSTOMS

Odpůrce

[*omissis*]

USNESENÍ

PRACOVNÍ DOKUMENT

V řízení před First-tier Tribunal (Tax Chamber) [soud prvního stupně (daňový senát)]

[*omissis*]

BYLO ROZHODNUTO TAKTO:

1. [*omissis*]

2. Otázka uvedená v příloze týkající se platnosti práva Unie je předkládána Soudnímu dvoru Evropské unie v rámci řízení o předběžné otázce v souladu s článkem 267 Smlouvy o fungování Evropské unie a čl. 86 odst. 2 Dohody o vystoupení Spojeného království Velké Británie a Severního Irska z Evropské unie a Evropského společenství pro atomovou energii;

3. Veškeré další řízení o odvolání se přerušuje do vydání rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie o jemu předložené předběžné otázce [*omissis*] nebo do dalšího usnesení ve věci;

4. [*omissis*]

[***omissis***]

SOUDCE FIRST-TIER TAX TRIBUNAL (SOUD PRVNÍHO STUPNĚ, DAŇOVÝ SENÁT)

15. prosince 2020

PŘÍLOHA

ŽÁDOST FIRST-TIER TRIBUNAL (TAX CHAMBER) OF THE UNITED KINGDOM [SOUD PRVNÍHO STUPNĚ (DAŇOVÝ SENÁT) SPOJENÉHO KRÁLOVSTVÍ] O ROZHODNUTÍ O PŘEDBĚŽNÉ OTÁZCE NA ZÁKLADĚ ČLÁNKU 267 SMLOUVY O FUNGOVÁNÍ EVROPSKÉ UNIE

A. ÚVOD

1. Touto žádostí o rozhodnutí o předběžné otázce žádá Tax Chamber of the First-tier Tribunal (daňový senát soudu prvního stupně, Spojené království) Soudní dvůr, aby rozhodl o platnosti článku 9a prováděcího nařízení Rady (EU) č. 282/2011 ze dne 15. března 2011, ve znění čl. 1 odst. 1 písm. c) prováděcího nařízení Rady (EU) č. 1042/2013 ze dne 7. října 2013, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty (dále jen „článek 9a prováděcího nařízení“).

2. Otázka platnosti spočívá v tom, zda rozsah článku 9a prováděcího nařízení přesahuje zmocnění stanovené v článku 397 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (dále

PRACOVNÍ DOKUMENT

jen „směrnice o DPH“), podle něhož „Rada na návrh Komise jednomyslně přijímá opatření nezbytná k provedení této směrnice.“

3. Tato žádost byla předložena v rámci řízení o odvolání podaném společností Fenix International Limited (dále jen „Fenix“), která je registrovaná k dani z přidané hodnoty (dále jen „DPH“) ve Spojeném království, proti platebnímu výměru na DPH vydanému Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs (daňová a celní správa, Spojené království, dále jen „daňová správa“).

B. NAVRHOVATEL

4. Navrhovatel (dále jen „Fenix“) provozuje internetovou sociální síť s názvem Only Fans na adrese www.onlyfans.com (dále jen „Platforma“) a má jedinečnou a výhradní kontrolu nad Platformou.

C. ODPŮRCE

Odpůrce (dále jen „daňová správa“) je orgánem příslušným k výběru a správě DPH ve Spojeném království.

D. SHRNUTÍ SKUTKOVÉHO STAVU

6. Platforma je nabízena „Uživatelům“ celého světa. Tito Uživatelé se dělí na „Tvůrce“ a „Příznivce“. Tvůrci mají profily a na těchto svých profilech nahrávají a zveřejňují obsah jako fotografie a videa. Mohou rovněž streamovat videa v přímém přenosu z webkamery a zasílat soukromé zprávy Příznivcům, kteří se přihlásili k odběru jejich obsahu. Tvůrce stanoví měsíční předplatné, ačkoli společnost Fenix určuje jak minimální výši předplatného, tak minimální výši soukromých příspěvků.

7. Příznivci mohou sledovat nahraný obsah po uhrazení *ad hoc* plateb nebo po zaplacení měsíčního předplatného jednotlivým Tvůrcům, jejichž obsah si přejí sledovat nebo s nimiž chtějí komunikovat. Příznivci mohou rovněž posílat soukromé příspěvky nebo dary jako tzv. „Fundraising“, za něž není dodáván žádný obsah jako protiplnění.

8. Tvůrci tedy účtují a získávají peníze za obsah a Příznivci platí peníze za obsah.

9. Společnost Fenix poskytuje nejen Platformu, ale rovněž strukturu, v rámci níž Příznivci provádějí platby a Tvůrci platby přijímají. Společnost Fenix odpovídá za výběr a distribuci plateb a za tím účelem využívá externího poskytovatele platebních služeb. Společnost Fenix účtuje Tvůrci 20% za služby formou srážky (dále jen „Poplatek“) z plnění uhrazeného Příznivcem. [*omissis*].

PRACOVNÍ DOKUMENT

10. Jak platby provedené Příznivcem, tak platby přijaté Tvůrcem se objeví na bankovním výpisu dotyčného Uživatele jako platba uskutečněná ve prospěch nebo ze společnosti Fenix.

11. Po celé dotčené období společnost Fenix fakturovala a přiznala DPH ve výši 20 % z Poplatku.

12. Po celé dotčené období užití Platformy podléhalo obchodním podmínkám společnosti Fenix (dále jen „Obchodní podmínky“). V průběhu období, na které se vztahuje platební výměr, existovaly různé verze Obchodních podmínek. [*omissis*]

13. Dne 22. dubna 2020 zaslala daňová správa společnosti Fenix platební výměry na neodvedenou DPH [*omissis*].

14. Daňová správa zastávala a zastává názor, že právním základem pro stanovení daně bylo to, že na společnost Fenix je třeba nahlížet tak, že jedná svým vlastním jménem ve smyslu článku 9a prováděcího nařízení.

15. Dne 27. července 2020 společnost Fenix podala odvolání, v němž zpochybnila právní základ pro stanovení daně a také její výši.

16. Argument zpochybňující právní základ spočíval v tom, že článek 9a je neplatný a neuplatní se; dále nebo eventuálně pak v tom, že na společnost Fenix nedopadá domněnka zakotvená v článku 9a prováděcího nařízení nebo že tato domněnka je v případě společnosti Fenix vyvrácena.

Daňová správa nerozhodovala podle anglického práva o postavení, v němž společnost Fenix jednala ve vztahu k Platformě (tzn. zda byla zmocněncem nebo zmocnitelem). Rozhodnutí daňové správy o stanovení DPH společnosti Fenix bylo učiněno pouze na základě článku 9a prováděcího nařízení. Daňová správa se nezabývala použitím článku 28 směrnice o DPH jako takového, tedy bez odkazu na článek 9a prováděcího nařízení (včetně konkrétně posledního odstavce čl. 9a odst. 1 prováděcího nařízení).

E. PRÁVNÍ RÁMEC

Unijní právo

Článek 113 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „SFEU“), dříve článek 93 Smlouvy o založení Evropského společenství (dále jen „SES“), stanoví:

> „Rada zvláštním legislativním postupem a po konzultaci s Evropským parlamentem a Hospodářským a sociálním výborem jednomyslně přijme ustanovení k harmonizaci právních předpisů týkajících se daní z obratu, spotřebních daní a jiných nepřímých daní v rozsahu, v jakém je tato harmonizace nezbytná pro vytvoření a fungování vnitřního trhu a zabránění narušení hospodářské soutěže.“

PRACOVNÍ DOKUMENT

Článek 291 SFEU stanoví:

„1. Členské státy přijmou veškerá nezbytná vnitrostátní právní opatření k provedení právně závazných aktů Unie.

2. Jsou-li pro provedení právně závazných aktů Unie nezbytné jednotné podmínky, svěří tyto akty prováděcí pravomoci Komisi nebo ve zvláštních, náležitě odůvodněných případech a v případech uvedených v článcích 24 a 26 Smlouvy o Evropské unii Radě.

3. Pro účely odstavce 2 Evropský parlament a Rada řádným legislativním postupem formou nařízení předem stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí.

4. Součástí názvu prováděcích aktů je slovo „prováděcí“.“

20. Na základě článku 113 SFEU a jemu předcházejících ustanovení přijala Rada jednotlivé směrnice v oblasti DPH, mezi něž patří i směrnice o DPH (Úř. věst. 2006, L 347, s. 1).

21. Článek 28 směrnice o DPH stanoví:

„Jestliže se osoba povinná k dani podílí na poskytnutí služby a jedná přitom vlastním jménem, avšak na účet jiné osoby, má se za to, že obdržela i poskytla tuto službu ona sama.“

22. Článek 397 směrnice o DPH stanoví:

„Rada na návrh Komise jednomyslně přijímá opatření nezbytná k provedení této směrnice.“

23. Článek 397 směrnice o DPH nahrazuje článek 29a šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. 1977, L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23, dále jen „šestá směrnice“). Článek 29a šesté směrnice byl vložen čl. 1 odst. 2 směrnice Rady 2004/7/ES ze dne 20. ledna 2004, kterou se mění směrnice 77/388/EHS o společném systému daně z přidané hodnoty v souvislosti s postupem přijímání odchylek a se svěřením prováděcích pravomocí (Úř. věst. 2004, L 27, s. 44).

24. Na základě článku 397 směrnice o DPH Rada přijala prováděcí nařízení Rady (EU) č. 282/2011 ze dne 15. března 2011, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. 2011, L 77, s. 1).

PRACOVNÍ DOKUMENT

25. Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 282/2011 ze dne 15. března 2011 bylo změněno čl. 1 odst. 1 písm. c) prováděcího nařízení Rady (EU) č. 1042/2013 ze dne 7. října 2013 (Úř. věst. 2013, L 284, s. 1), kterým se mění prováděcí nařízení (EU) č. 282/2011, pokud jde o místo poskytnutí služby, jímž byl vložen článek 9a, který stanoví:

„1. Pro účely článku 28 směrnice 2006/112/ES, pokud jsou elektronicky poskytované služby poskytnuty prostřednictvím telekomunikační sítě, rozhraní nebo portálu, jako je platforma pro stahování aplikací, má se za to, že osoba povinná k dani, která se na tomto poskytnutí služeb podílí, jedná vlastním jménem, avšak na účet poskytovatele těchto služeb, ledaže tato osoba povinná k dani výslovně označí tohoto poskytovatele za osobu poskytující dotyčné služby a tato skutečnost je zohledněna ve smluvních ujednáních mezi oběma stranami.

Aby byl poskytovatel elektronicky poskytovaných služeb považován za osobu, kterou osoba povinná k dani výslovně označila za osobu poskytující dotyčné elektronicky poskytované služby, musí být splněny tyto podmínky:

a) na faktuře vystavené nebo zpřístupněné každou osobou povinnou k dani, která se podílí na poskytnutí elektronicky poskytované služby, musí být specifikovány tyto služby a jejich poskytovatel;

b) na účtence vystavené nebo zpřístupněné příjemci musí být specifikovány elektronicky poskytované služby a jejich poskytovatel.

Pro účely tohoto odstavce není osobě povinné k dani, která v souvislosti s poskytnutím elektronicky poskytovaných služeb schvaluje účtování poplatku příjemci, schvaluje provedení služby nebo stanoví obecné podmínky poskytnutí služby, povoleno výslovně označit za poskytovatele těchto služeb jinou osobu.

2. Odstavec 1 se použije, za podmínek v něm uvedených, rovněž v případě, že jsou telefonní služby poskytované přes internet, včetně hlasových služeb přes internet (Voice over Internet Protocol – VoIP), poskytovány prostřednictvím telekomunikační sítě, rozhraní nebo portálu, jako je platforma pro stahování aplikací.

3. Tento článek se nepoužije na osobu povinnou k dani, která pouze poskytuje zpracování plateb vztahujících se k elektronicky poskytovaným službám nebo telefonním službám poskytovaným přes internet, včetně hlasových služeb přes internet (VoIP), ale na poskytnutí těchto elektronicky poskytovaných služeb nebo telefonních služeb se nepodílí.“

Právní úprava Spojeného království

PRACOVNÍ DOKUMENT

26. Prováděcí nařízení 282/2011/EU bylo po celou dobu přímo použitelné ve Spojeném království (a v celé Evropské unii). Otázky položené UK Tax Tribunal (daňový senát) se týkají pouze platnosti článku 9a prováděcího nařízení.

F. SPOR V PŮVODNÍM ŘÍZENÍ

Shrnutí argumentů společnosti Fenix

27. Článek 9a prováděcího nařízení mění použití článku 28 směrnice o DPH ve dvou zásadních ohledech, a sice:

Zaprvé zavádí domněnku, podle které platforma, která se podílí na poskytování určitých elektronických služeb, jedná vlastním jménem a na účet poskytovatele. Jinými slovy se má za to, že tato platforma tyto služby nakoupila a následně dodala sama, a v důsledku toho musí odvést DPH. Tuto domněnku lze vyvrátit pouze za splnění určitých podmínek, jako je okolnost, že zmocnitel je zmocněncem výslovně označen jako dodavatel, a toto je zachyceno ve smluvních ujednáních mezi stranami.

Zadruhé, i když je totožnost zmocnitele odhalena, tuto domněnku nelze vyvrátit, jestliže digitální platforma:

schvaluje účtování poplatku příjemci, nebo

schvaluje poskytnutí služby, nebo

stanoví obecné podmínky pro poskytnutí služby.

28. Lze tedy shrnout, že i když je zjevné, že se jedná o zastoupení, a je známa totožnost zmocnitele, článek 9a prováděcího nařízení stanoví novou fikci, podle níž je zmocněnec považován za osobu uskutečňující a přijímající služby. To zásadním způsobem mění přístup k odpovědnosti zástupců za jejich jednání v oblasti DPH. Tato fikce zbavuje strany smluvní autonomie a jde výrazně nad rámec článku 28 směrnice o DPH.

29. Tato významná změna odpovědnosti zmocněnců představuje změnu nebo rozšíření článku 28 směrnice o DPH doplněním nových pravidel. Článek 9a prováděcího nařízení jde výrazně nad rámec provedení článku 28 směrnice o DPH, jež umožňuje článek 397 směrnice o DPH. Nejedná se o pouhé upřesnění článku 28 směrnice o DPH.

30. Článek 9a prováděcího nařízení představuje politické rozhodnutí o změně jak odpovědnosti, tak daňového zatížení jakékoli internetové platformy, neboť, i když se po technické stránce jedná o vyvratitelnou domněnku, v praxi je její vyvrácení vzhledem k šíři tohoto ustanovení téměř nemožné.

Shrnutí argumentů daňové správy

PRACOVNÍ DOKUMENT

31. Článek 28 směrnice o DPH je formulován široce a obecně. Je zjevné, že má autonomní význam v rámci práva EU, který musí být zachován. Článek 9a prováděcího nařízení upřesňuje nebo stanoví „další podrobnosti“ tohoto autonomního významu v rámci práva EU, pokud jde o konkrétní kontext uplatnění článku 28 směrnice o DPH a stanoví další podrobnosti případu, kdy osoba povinná k dani *„jedná vlastním jménem, avšak na účet jiné osoby“*, kdy v tomto postavení se osoba povinná k dani *„podílí na poskytnutí (popsané) služby“* a kdy v důsledku toho se *„má […] za to, že [osoba povinná k dani] obdržela i poskytla tuto službu ona sama“*.

32. Článek 9a prováděcího nařízení pouze upřesňuje článek 28 směrnice o DPH. Nejedná se o jeho změnu. Od článku 28 směrnice o DPH se neodchyluje.

33. Je-li článek 9a prováděcího nařízení platný, pak je zřejmé, že se vztahuje na navrhovatele a jeho aktivity a že navrhovatel nemůže vyvrátit domněnku v něm zakotvenou, a to bez ohledu na otázku zastoupení.

34. Článek 9a prováděcího nařízení

i) dodržuje základní obecné cíle sledované článkem 28 a směrnicí o DPH jako celkem; a

ii) je nezbytný nebo vhodný pro provedení článku 28 a směrnice o DPH jako celku, aniž by jej doplňoval či pozměňoval.

Je tedy třeba mít za to, že Rada prostřednictvím článku 9a prováděcího nařízení stanovila další podrobnosti ve vztahu k článku 28 a směrnice o DPH jako celku.

G. DŮVODY UK TAX TRIBUNAL (DAŇOVÝ SENÁT) PRO PŘEDLOŽENÍ PŘEDBĚŽNÉ OTÁZKY SOUDNÍMU DVORU

35. [*omissis*] UK Tax Tribunal (daňový senát) má pochybnosti ohledně platnosti článku 9a prováděcího nařízení, a musí tedy předložit věc Soudnímu dvoru. Důvody, které vedou UK Tax Tribunal (daňový senát) k těmto pochybnostem, jsou uvedeny v následujících bodech.[1]

36. Cílem článku 9a prováděcího nařízení je provedení článku 28 směrnice o DPH, ale je velmi pravděpodobné, že jde nad rámec jeho provedení.

37. Jak vysvětlil generální advokát ve věci C-427/12 *Evropská komise v. Evropský parlament a Rada*, ze dne 19. prosince 2013, ECLI:EU:C:2013:871, [*omissis*] prováděcí opatření jsou velmi omezená co

[1]– UK Tax Tribunal (daňový senát) vydal odůvodněné rozhodnutí ve vztahu k návrhu společnosti Fenix, jehož kopie je připojena k této příloze, a který je dostupný na http://www.bailii.org/uk/cases/UKFTT/TC/2020/TC07971V.html

PRACOVNÍ DOKUMENT

do svého rozsahu v porovnání s legislativou vydanou v rámci přenesené pravomoci, u níž je dána širší možností volného uvážení.[2]

38. [*omissis*] [Soudní dvůr Evropské unie] se zabýval hranicemi prováděcí legislativy z hlediska článku 291 SFEU ve věci C-65/13 *Evropský parlament v. Evropská komise*, 15. října 2014, ECLI:EU:C:2014:2289 [*omissis*]. Stručně řečeno, ustanovení provádějící legislativní akt je v souladu s právním řádem pouze tehdy, pokud splňuje následující tři kritéria:

(1) Zkoumané ustanovení musí „respektovat základní obecné cíle sledované legislativním aktem“, který má provést;

(2) Zkoumané ustanovení musí být „nezbytné nebo vhodné k provedení“ legislativního aktu, který má provést;

(3) Zkoumané ustanovení „nemůže změnit ani doplnit legislativní akt, a to ani v jeho nepodstatných prvcích“.

39. Ve Sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě k provádění článku 290 SFEU se uvádí:

„[…] Zadruhé je třeba zdůraznit, že autoři nové smlouvy nepojali příslušné oblasti působnosti obou článků stejným způsobem. Pojem ‚akt v přenesené pravomoci‘ je definován na základě své působnosti a účinků – akt s obecnou působností, kterým se doplňují nebo mění některé prvky, které nejsou podstatné –, zatímco pojem ‚prováděcí akt‘, jež doposud nebyl popsán, vyplývá ze svého opodstatnění – potřeba jednotných prováděcích podmínek. Tento posun lze vysvětlit velmi rozdílnou povahou a působností pravomocí svěřených Komisi každým z těchto dvou ustanovení […]

Aby mohl zákonodárce určit, zda opatření ‚doplňuje‘ základní akt, musel by podle názoru Komise posoudit, zda budoucí opatření dodává konkrétně nová pravidla, která nejsou podstatná a které mění rámec legislativního aktu, přičemž Komisi ponechávají prostor pro uvážení. V případě, že tomu tak je, mohlo by být toto opatření považováno za ‚doplnění‘ základního aktu. Naopak na opatření, která mají za cíl pouze uvést v účinnost stávající pravidla základního aktu, by se nemělo nahlížet jako na opatření doplňková.“[3]

40. Z toho vyplývá, že akty v přenesené pravomoci podle článku 290 SFEU mění právní rámec a je u nich dán prostor pro volné uvážení, ale prováděcí

[2]– Body 62 a 63

[3]– Sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě – Provádění článku 290 Smlouvy o fungování Evropské Unie, COM (2009) 673 final, v Bruselu dne 9. prosince 2009, strany 3 a 4, (dostupné zde: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/PDF/?uri=CELEX:52009DC0673&from=CS)

PRACOVNÍ DOKUMENT

akty podle článku 291 SFEU právní rámec nemění. To odpovídá stanovisku generálního advokáta v [*omissis*] [věci C-427/12] (viz bod 37 výše).

41. Podle Komisí přeloženého návrhu článku 9a prováděcího nařízení se jedná o opatření „[…] ryze technické povahy […] [jimiž se] stanoví […] pouze používání pravidel již přijatých“ a proto posouzení dopadů nebylo provedeno.[4] Původní verze článku 9a prováděcího nařízení obsažená v návrhu zaváděla domněnku, která se však uplatnila, „ledaže je ve vztahu ke konečnému příjemci služby poskytovatel služeb výslovně označen za dodavatele“.[5] To odpovídá i vysvětlení obsaženému v návrhu, podle něhož se daná domněnka uplatní, „není-li stanoveno jinak“.[6]

42. Znění článku 9a prováděcího nařízení, které bylo přijato, se od znění obsaženého v návrhu podstatně liší a je mnohem širší. Článek 28 směrnice o DPH zmiňuje osobu povinnou k dani jednající svým jménem, ale jak výslovně uvádí pracovní dokument výboru pro DPH č. 885: zavedení domněnky v článku 9a prováděcího nařízení znamenalo, že tato domněnka by zpravidla měla „platit pro všechny osoby povinné k dani.“[7]

43. Studie společnosti Deloitte z roku 2016, z níž vycházela Komise v rámci svého návrhu na změnu směrnice o DPH z roku 2016[8], jasně konstatovala, že „Cíl článku 9a spočívající v přesunutí odpovědnosti za DPH na zprostředkovatele se jeví jako vhodný. Je zde zapotřebí dalšího upřesnění a společného a závazného výkladu členskými státy“.[9]

44. Lze argumentovat, že přesunutí odpovědnosti není pouhým technickým opatřením. Šlo rovněž o změnu *status quo,* což naznačuje, že je velmi pravděpodobné, že se jedná spíše o změnu než o pouhé upřesnění.

4– Návrh nařízení Rady, kterým se mění prováděcí nařízení (EU) č. 282/2011, pokud jde o místo poskytnutí služeb, COM(2012) 763 final, s. 3 (dostupný zde: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/PDF/?uri=CELEX:52012PC0763&from=CS)

5– Tamtéž s. 12

6– Tamtéž s. 5

7– Evropská komise, pracovní dokument výboru pro daň z přidané hodnoty č. 885, v Bruselu dne 9. října 2015, s. 4/5 (v angličtině dostupné zde: https://circabc.europa.eu/sd/a/ab683366-67b5-4fee-b0a8-9c3eab0e713d/885%20-%20VAT%202015%20-%20Harmonised%20application%20of%20the%20presumption.pdf)

8– Evropská komise, návrh směrnice Rady, kterou se mění směrnice 2006/112/ES a směrnice 2009/132/ES, pokud jde o určité povinnosti v oblasti daně z přidané hodnoty při poskytování služeb a prodeji zboží na dálku, COM(2016) 757 final, ze dne 1. prosince 2016, (dostupné zde: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=CELEX:52016PC0757)

9– Evropská komise, VAT Aspects of cross-border e-commerce – Options for modernisation, Final Report – Lot 3, Deloitte, listopad 2016, s. 203-204 (v angličtině dostupné zde: https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/vat_aspects_cross-border_e-commerce_final_report_lot3.pdf)

PRACOVNÍ DOKUMENT

45. Dále, byť návrh Komise z roku 2016 nakonec nevedl ke změně článku 28 směrnice o DPH, jak bylo navrhováno, i tak v průběhu legislativních konzultací Hospodářský a měnový výbor Evropského parlamentu ve svém stanovisku k návrhu ze dne 16. října 2017 uvedl[10]:

„Zpravodaj vítá Komisí navrženou změnu článku 28, podle níž jsou online platformy odpovědné za odvod DPH při poskytování služeb […]“[11] (kurziva doplněna)

46. I když není známo, z jakého důvodu nebyl návrh Komise z roku 2016 proveden, samotná skutečnost, že návrh Komise dospěl do tohoto stadia a že zpravodaj souhlasil s nutností změny, podporuje tezi, podle které existovaly pochybnosti o platnosti článku 9a prováděcího nařízení.

47. Konečně ve věci C-464/10 *Belgický stát v. Pierre Henfling*, ze dne 14. července 2011, ECLI:EU:C:2011:489, [*omissis*] Soudní dvůr upřesnil, že čl. 6 odst. 4 šesté směrnice, který předcházel článku 28 směrnice o DPH:

„[…] vytváří právní fikci dvou totožných služeb poskytovaných postupně. Podle této fikce se má za to, že subjekt, který se podílí na poskytování služeb a je komisionářem, nejprve obdrží dotčené služby od subjektu, na jehož účet jedná a který je komitentem, a poté sám tyto služby poskytne zákazníkovi. Z toho vyplývá, že v právním vztahu mezi komitentem a komisionářem je jejich úloha poskytovatele služeb a plátce pro účely DPH fiktivně vyměněna.“[12]

48. Soudní dvůr dále uvedl:

„Ohledně činnosti trafikantů dotčených v původním řízení je třeba zdůraznit, že i když podmínka týkající se skutečnosti, že osoba povinná k dani musí jednat vlastním jménem, ale na účet jiné osoby, jež je uvedena v čl. 6 odst. 4 šesté směrnice, **musí být vykládána na základě daných smluvních vztahů**, jak vyplývá z bodu 40 tohoto rozsudku, nemění to nic na tom, že řádné fungování společného systému DPH zavedeného touto směrnicí **od předkládajícího soudu vyžaduje, aby provedl konkrétní ověření umožňující zjistit, zda** uvedení trafikanti **s ohledem na všechny okolnosti projednávané věci** při vybírání sázek skutečně jednali vlastním jménem.“[13] (dodatečně zvýrazněno)

PRACOVNÍ DOKUMENT

10– A8-0307/2017

11– Strana 15/18

12– Bod 35

13– Bod 42

49. Domněnka zakotvená v článku 9a prováděcího nařízení odstraňuje požadavek zkoumat ekonomické a obchodní okolnosti se vším, co takovýto postup obnáší.

50. Je velmi pravděpodobné, že:

zavedení domněnky dle článku 9a prováděcího nařízení není technickým opatřením, ale jedná se o zásadní změnu; a že

právní rámec byl změněn, a to významně, zavedením domněnky za podmínek stanovených v posledním odstavci článku 9a prováděcího nařízení. Podle všech měřítek by toto byla zjevná nesprávnost v prováděcím nařízení.

H. PŘEDBĚŽNÁ OTÁZKA

51. Za těchto podmínek pokládá First-tier Tribunal (soud prvního stupně) Soudnímu dvoru Evropské unie na základě čl. 86 odst. 2 Dohody o vystoupení a článku 267 SFEU následující předběžnou otázku:

„1. Je článek 9a prováděcího nařízení Rady (EU) č. 282/2011 ze dne 15. března 2011, vložený čl. 1 odst. 1 písm. c) prováděcího nařízení Rady (EU) č. 1042/2013 ze dne 7. října 2013, neplatný z důvodu, že jde nad rámec prováděcí pravomoci nebo povinnost Rady stanovené v článku 397 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 v rozsahu, v jakém doplňuje nebo mění článek 28 směrnice 2006/112/ES?“

15. prosince 2020

PŘÍLOHA

[*omissis*]

PRACOVNÍ DOKUMENT